

Erik Ansvang

KONKURRENCE

esoterisk belyst

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

KONKURRENCE

- esoterisk belyst

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

KONKURRENCE

esoterisk belyst

Af Erik Ansvang

Er konkurrence et positivt aspekt
af den menneskelige tilværelse?
Eller er der mon alternativer til det konkurrerende,
kæmpende og stridende menneske?

Denne artikel handler om noget alle kender – nemlig konkurrence. Alle kender begrebet, for alle deltager i et samfundssystem, der definerer mennesket til indbyrdes konkurrence om penge og magt – enkeltvis og gruppevis. Deltagelsen sker mere eller mindre helhjertet ... men alle deltager.

Derfor er det nærliggende at antage, at konkurrence ikke bare er naturligt for mennesker, men også nødvendig. Ja – efter de fleste menneskers opfattelse er konkurrence oven i købet sundt. De færreste tænker over det. Postulatet tages for givet. Men spørgsmålet er, om konkurrence er et positivt aspekt i den menneskelige tilværelse? Eller er der mon alternativer til det konkurrerende, kæmpende og stridende menneske?

I modstrid med profeternes bud

Det konkurrerende menneske er unægtelig en ide, der er i modstrid med vismænds, profeters, guruers og mestres budskaber gennem tiderne. Det gode råd lød ikke: *"Du skal udkonkurrere din næste"* – men... *"du skal elske din næste"*.

Konkurrence bygger ikke ligefrem på medfølelse og samarbejde, og oplyste sjæle har altid opfordret til medfølelse og samarbejde. Alligevel har menneskeheden opbygget samfund, der er baseret på det stik modsatte.

Men kan man dermed konkludere, at konkurrence er en misforståelse? Hvis konkurrence ikke er en misforståelse, hvad er så hensigten med denne erfaring i menneskehedens udvikling? Og når lektien er lært, hvad vil så erstatte konkurrence som udviklingsmetode? Det er nogle af disse spørgsmål, der skal gøres forsøg på at besvare i denne artikel.

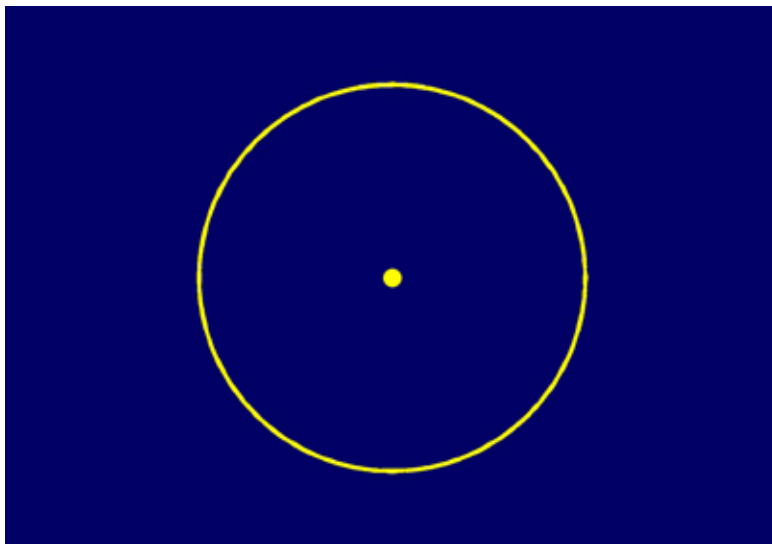
I begyndelsen

For at nærme sig svaret på dette spørgsmål, er det nødvendigt at begynde helt ved begyndelsen ... dengang Universet endnu ikke var skabt. Det var *ingen-ting*. Det er vanskeligt at forestille sig *intet*, der bliver til verdensaltet, men i begyndelsen var der ingenting, for der eksisterede kun et usynligt liv eller en skjult kraft, som endnu var u manifesteret. *Dette intet rummede alt!*

I Bibelen står der: "*I begyndelsen var Ordet*". Men i begyndelsen var der ... absolut intet. Der var i hvert fald intet synligt, stofligt eller fysisk. Men dette "*intet*" rummede potentielt "*alt*". I *Den Hemmelige Lære* bruger H.P. Blavatsky det paradoksale udtryk "*tomhedsfylde*" i et forsøg på at beskrive dette "*intet, der rummer alt*". Før Universets skabelse var livet endnu usynligt, for livet var endnu ikke løftet fra den tidløse og rumløse tilstand ind i tidens og rummets dimension. Dette "Ene Liv" (den usynlige, u manifesterede enhed bag alt ma- nifesteret) symboliseres ofte ved punktet i centrum af en cirkel – det såkaldte "dimensionsløse punkt". Intet er manifesteret. Der er kun en usynlig vilje til manifestation. Viljen symboliseres med punktet, og viljen er skabelsens første årsag.

Dualitet – modsætningernes par

Det usynlige punkt er midtpunkt for selve skabelsen – "den første manifestation". I den oprindelige tekst i Bibelen stod der "*I begyndelsen var Logos*". "Logos" betyder både "ord" og "tanke". Det er symbolet på den guddommelige tanke, vilje eller hensigt, som i skabelsen træder frem i manifestation – og dermed opstår "*den første dualitet*". Det usynlige punkt omgives nu af en cirkel. Punktet er *årsagen* eller *viljen* ... cirklen er *virksomheden* eller *manifestationen*.

Cirklen symboliserer det afgrænsede område, som en ubegrænset Gud ved manifestationen har lukket sig selv inde i for at kunne manifestere sig. Begrænsningen er manifestationen. Det tilsyneladende uendelige manifesterede univers er dybest set endeligt og begrænset. Denne sfære består af den første og fineste substans eller urstof, som i de gamle kulturers myter og legender kaldes for "urhavet". Konsekvensen er, at den første dualitet nu er skabt, for manifestationen består af både ånd og stof.

En kosmisk hovedregel

Denne information giver mulighed for at definere den første hovedregel i kosmos, for alt lader sig dele i ... "*Liv*" og "*stof*". "*Jeg*" og "*Ikke-jeg*" – "*Selvet*" og "*Ikke-selvet*" – "*Identifikation*" og "*ikke-identifikation*". "*Selvet*" er liv – "*Ikke-selvet*" er stof eller form (som Selvet eller livet udtrykker sig igennem). Alt i Universet kan rubriceres under en af disse to kategorier: Liv eller form ... "*Selv*" eller "*ikke-selv*".

Dermed er der skabt dualitet ... for:

- Der er ingen yderside uden en inderside.
- Der er intet foroven uden et fornedet.
- Der er ingen forside uden en bagside.

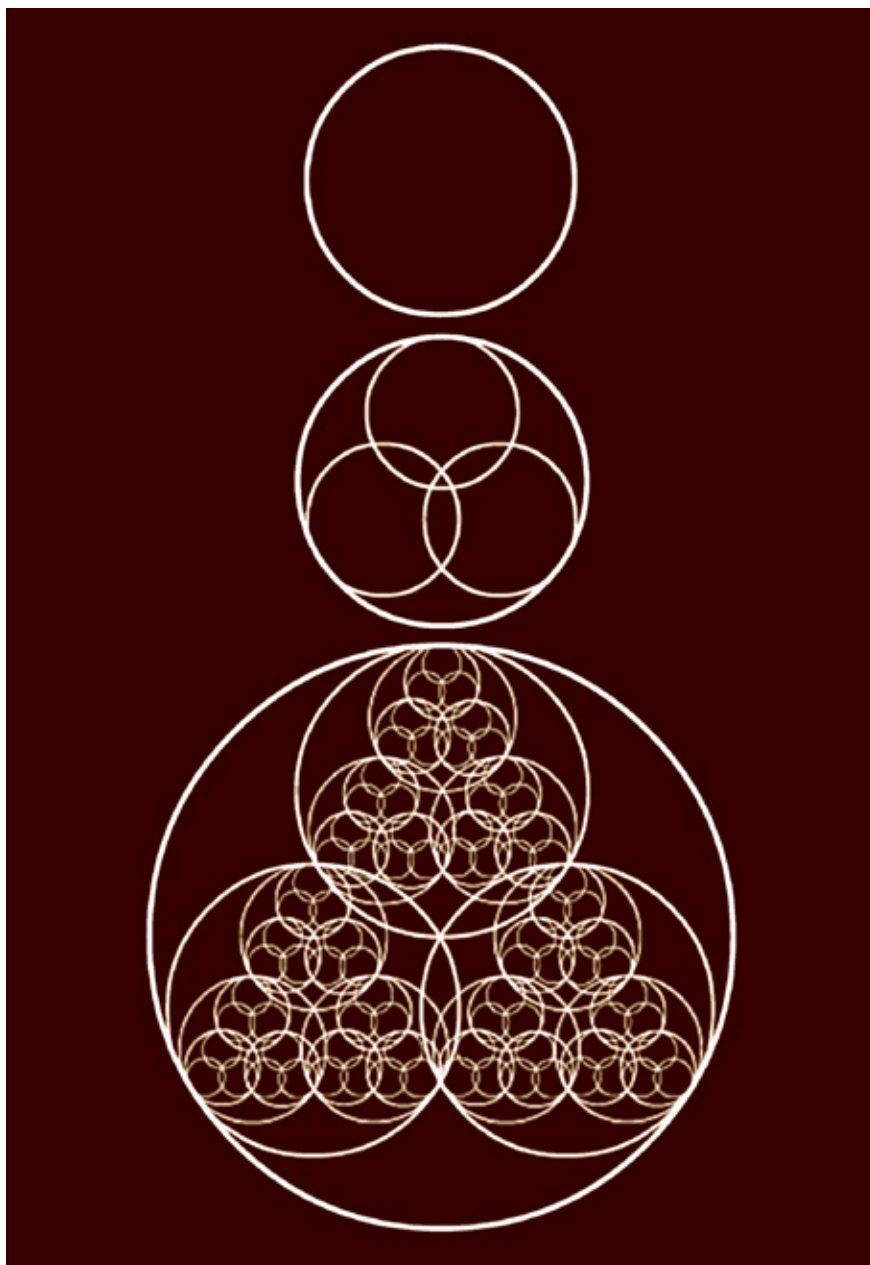
Liv og form er ikke adskilte ting

Men liv og form er ikke adskilte, isolerede ting, der intet har med hinanden at gøre. Desuden er der forholdet imellem de to poler eller modsætningernes par. Det ene aspekt er livet og, det andet aspekt er formen plus forholdet imellem dem, som er det tredje aspekt. Det tredje aspekt er bevidsthed, som opstår i mødet mellem ånd og stof. Tilsammen udgør liv, form og bevidsthed derfor en uadskillelig treenighed. Derfor siges det både i religionerne og i åndsvidenskaben, at "*Gud er én i tre og tre i én*".

Enhed og adskilthed

Faderen, Sønnen og Moderen (Helligånden)

I de fleste store religioner symboliserer man denne kosmiske realitet ved hjælp af en Fader (livet), en Moder (stoffet) og en Søn (bevidstheden). Sønnen, som er et resultat af mødet mellem faderen og moderen, rummer både Faderen og Moderen, men er desuden noget i sig selv. Sønnen bliver selv Faderen på et lavere niveau. Og sådan mangfoldiggøres tredelingen i det uendelige. Denne uendelige mangfoldighed af treenheder, triader eller trimurtier udgør én samlet enhed. Der er imidlertid kun ét liv, som kommer til udtryk i dem alle. Men delen er ikke lig med helheden. Den er blot en del af Det Ene Livsvæsen, som kaldes Gud. Dette uafbrudte, uadskillelige forhold mellem liv og form, kommer til udtryk gennem en konstant udånding og indånding ... eller frastødning og tiltrækning ... eller identifikation og ikke-identifikation. Dette åndedrag ... denne vekselvirkning ... viser sig som Universet i konstant bevægelse ... eller Universet i konstant udvikling og forandring.

Naturrigernes udvikling

Det er nu muligt at konkludere, at formålet med evolutionen er skabelse og udvikling af bevidsthed, og denne bevidsthedsudvikling er et resultat af vekselvirkningen mellem den konstante tiltrækning og frastødning. Bevidsthedsudvikling kommer til udtryk gennem naturrigernes sansning.

Bevidsthedsudvikling

- Mineralriget udvikler kemisk affinitet (basal tiltrækning og frastødning).
- Planteriget udvikler emotionel modtagelighed.
- Dyreriget udvikler spirende tænkeevne.
- Menneskeriget udvikler selvbevidsthed.
- Det overmenneskelige rige udvikler gruppebevidsthed eller enhedsbevidsthed.
- Målet er gudsbevidsthed.

Mineralriget

Da vekselvirkningen mellem tiltrækning og frastødning er Universets metode til udvikling, findes den naturligvis overalt og på alle niveauer – også i mineralriget. Som sagt kalder naturvidenskaben fænomenet "*kemisk affinitet*". Kemisk affinitet er intet andet end den basale oplevelse af dualitet gennem tiltrækning og frastødning. Det er sandsynligvis en overraskelse for de fleste, at mineraler sanser, men det er en kendsgerning, at mineraler reagerer (kemisk affinitet), og denne reaktion må være et resultat af en primitiv eller grundlæggende sansning. Konklusionen er derfor, at alt i Universet er udtryk for liv, og alt udtrykker bevidsthed på forskellige niveauer. Mineralrigets tiltrækning er grundlaget for oplevelsen af begrebet godt, og frastødning for oplevelsen af begrebet ondt.

Dualitet er adskilthed

Denne oplevelse af dualitet skaber samtidig en oplevelse af adskilthed. Man er adskilt fra det, der opleves som tiltrækkende eller frastødende. Enhver oplevelse består af den, der oplever, og af selve oplevelsen. Det er her grundlaget for konkurrence og samarbejde skal findes.

- Mennesket forsøger at undgå eller bekæmpe det, der frastøder det ...
- Og det forsøger at komme i kontakt med eller besiddelse af det, der tiltrækker det.

Det er essensen i både konkurrence og samarbejde, og set i dette perspektiv er både konkurrence og samarbejde helt naturlige ting ... ja en forudsætning for livet.

Mineralriget = voldsomme påvirkninger

Livet i mineralet har evnen til at reagere på impulser og påvirkninger udefra, men selvsagt kun på meget voldsomme påvirkninger og på en meget begrænset måde. Dels fordi bevidstheden i stenen blot er spirende, dels på grund af legemets hårdhed. Gennem voldsomme påvirkninger gøres mineralet gradvis mere og mere plastisk ... og mere og mere modtagelig for påvirkninger. Der er tale om kraftige påvirkninger som ...

- Voldsomme jordskælv
- Smeltning i vulkaner
- Nedfrysning under indlandsisen
- Enorme tryk
- Brutal knusning
- Erosion ... etc.

Krystal og krystalloid

På de laveste bevidsthedsstadier kan der ikke trækkes en klar grænse mellem mineralriget og planteriget. (Det gælder i øvrigt alle grænser i naturen). I grænseområdet er den hårde krystal blevet til det plastiske krystalloid, som hører til planteriget. En krystalloid har mineralform, men den har også plantens plastiske egenskaber og reagerer mere villigt på livets formende indflydelse end de hårde mineraler.

Planteriget

I planteriget er livet indesluttet i et mere plastisk og sensitivt materiale. Planter er mere modtagelige for vibrationer udefra, og de reagerer kraftigere end mineralerne. Langsomt skabes en evne i bevidstheden, som ikke før var til stede i mineralet ... en egentlig sansning. Og en *reaktion* på sansningen.

Planterne har tydeligvis evnen til at sanse. De reagerer på sanseoplevelser af behag og ubehag, når de udsættes for harmoniske og disharmoniske reaktioner udefra. Harmonisk og disharmonisk reaktion opleves gennem planternes indbyrdes samarbejde eller konkurrence med hinanden.

Samarbejde (et eksempel):

Nogle planter tåler ikke direkte sol og vokser i skyggen under f.eks. træer, der trives bedst i sollys. Samtidig holder planten i skovbunden på fugten til gavn for dem begge.

Konkurrence (et eksempel):

Planteriget er i konstant indbyrdes konkurrence om pladsen til at leve, vokse og brede sig. Haveejere kender den evige kamp mellem mælkebøtterne og plænegræsset – og skvalderkålens kamp med alt andet i parcelhushaven. Vinderen lever, vokser og blomstrer. Taberen vantrives, synger hen og dør.

I planteriget øges sansningen, som er begyndelsen til en egentlig følelsesmæssig modtagelighed.

Dyreriget

Dyreriget er udviklingsmæssigt en overbygning på planteriget. Dyret kan – i modsætning til planten – bevæge sig omkring, og har derfor mulighed for selv at opsøge og udgå påvirkninger fra omgivelserne. Og evnen til at føle er det store udviklingsområde i dette naturrige. Gennem de følelsesmæssige erfaringer vækkes den spirende tænkeevne gradvis til live, og disse oplevelser fås også her gennem kampen for tilværelsen. Betingelsen for overlevelse i dyreriget er *kamp*. Kampen for at overleve sker i indbyrdes konkurrence ... og samarbejde.

Samarbejde (et eksempel):

Løverne samarbejder for at nedlægge et bytte, æde sig mætte i friskt kød, og de efterlader resterne til ådselsæderne – f.eks. hyæner og gribbe ... som igen efterlader rester til ådselædende insekter ... etc. Det er blot et enkelt eksempel på ubevidst samarbejde.

Mange dyr (f.eks. løverne) samarbejder desuden om jagten ved at koordinere opsporing, indkredsning og nedlæggelse af jagtbyttet, og det fremprovokerer de første tankespirer.

Konkurrence (et eksempel):

Konkurrencen i dyreriget ses overalt:

- Der er jagende og jagede dyr.
- Der konkurreres om at fange et bytte eller undgå at blive bytte.
- Der konkurreres om retten til at parre sig.
- Der konkurreres om yngleterritorier.
- Der konkurreres om jagtterritorier.
- Der konkurreres om *alt*.

Kampen udvikler kløgt

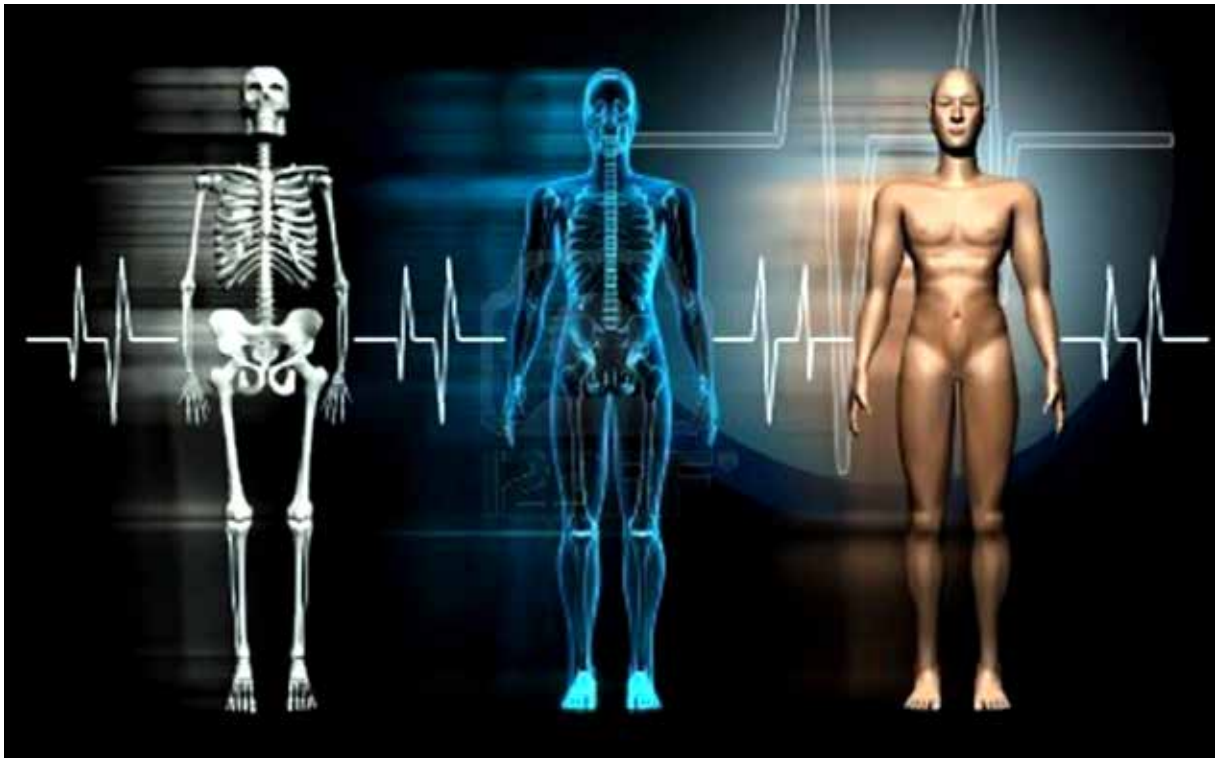
Kampen for at fange et bytte eller undgå at blive et bytte, udvikler kløgt. Den første spæde tankevirksomhed vokser frem i dyret. Husdyrene kommer så tæt på mennesket, at de trænes og tvinges til øget tankevirksomhed og bringes dermed nærmere menneskeriget, som er tænkningens helt store udviklingsområde.

Instinktiv gruppebevidsthed

Det er vigtigt at pointere, at i de lavere riger har de enkelte mineraler, de enkelte planter eller de enkelte dyr ikke en selvstændig eller individuel bevidsthed eller sjæl. De har *instinktiv gruppebevidsthed*, fordi det enkelte mineral, den enkelte plante og det enkelte dyr ikke har en *individuel* sjæl. I de lavere naturriger kommer livet til udtryk gennem grupper, der styres af en gruppesjæl. Denne form for gruppebevidsthed eller flokbevidsthed må derfor ikke forveksles med den type gruppebevidsthed, der udvikles i det overmenneskelige rige, som snarere er en enhedsbevidsthed.

Dyreriget er kendetegnet ved *instinktiv* bevidsthed. Reaktionen er styret af generne. Hvis man eksempelvis udsætter en flok dyr for en påvirkning (f.eks. en flok græssende rådyr, der skræmmes af et geværskud), vil samtlige dyr i flokken reagere ens og på samme tid. Mennesker vil reagere individuelt på den samme påvirkning. Nogle vil flygte, når de hører et skud. Andre vil kaste sig på jorden. Atter andre skal lige se, hvem der skød. Nogle vil overveje at tage kampen op. Årsagen er, at mennesket har *selvbevidsthed*. Det mest karakteristiske ved mennesket er evnen til selvstændig tænkning. Evnen til at forstå årsag og virkning.

Menneskeriget

Grænsen mellem dyrerige og menneskerige er flydende ligesom mellem de andre riger. Den første spæde tænkning i menneskeriget var stimuleret af den dyriske natur eller instinktive bevidsthed, og den drejede sig kun om tilfredsstillelse af de lavere drifter. Sult, tørst, kønsligt begær og trang til søvn fyldte hele livet og bevidstheden.

I løbet af utallige inkarnationer vokser menneskets bevidsthed fra den mest primitive, instinktive bevidsthed til stadig større grader af indsigt, forståelse og selvkontrol. Mennesket frigør sig gradvis fra genernes underbevidste styring. De instinktive reaktioner gøres bevidste gennem øget forståelse af livets årsager og virkninger, som reelt er udtryk for forståelse af naturlovene. Og denne udvikling fører efterhånden til det afgørende punkt: *Personlighedens integration*, hvor menneskets tanker, følelser og handlinger fungerer som en helhed? Hvordan når man frem til dette stadie?

*Gennem kamp og strid!
Gennem indbyrdes konkurrence!*

Børns leg er et livtag med kosmos

Børn repeterer gennem opvæksten de lavere aspekter af menneskets natur. De gentager de faser, som mennesket tidligere har måttet gennemleve for at vinde kontrol over de lavere eller instinktive sider i menneskets natur. En finsk læge og professor, Matti Bergström¹ siger, at hvis man alt for tidligt presser børn til kun at lege pædagogiske lege, får deres kaotiske sider for lidt spillerum. Børns ofte voldsomme lege er dybest set et udtryk for, at der i deres bevidsthed foregår en kamp mellem orden og kaos.

---

¹ *Samvirke*: April 1998, s. 80-83

Når man som voksen ser på børn, der leger sammen, har man ofte svært ved at forstå, hvad der sker, for snart sidder de stille og fredeligt og leger, og i næste øjeblik er de oppe at slås. De kan endda sidde helt alene og stille og roligt bygge et tårn af klodser, for pludselig rasende at sparke det omkuld. Hvorfor? Det voksne menneske sætter mest pris på den rolige del af børnenes leg. Problemet er, at man har klistret en etikette, der hedder "leg" på børnenes aktivitet. Børnene selv har ingen opfattelse af, at de leger. De *er* bare. De er et naturligt møde mellem kaos og orden.

Kaos er selve urkraften

Kaos opstår, når selve urkraften manifesterer sig i entusiasme og intensitet. Modpolen er orden, ceremoni og viden. Både kaos og viden er nødvendige kræfter i både barnets univers, i den voksnes univers og i det store univers. Universet startede ifølge naturvidenskaben med det såkaldte "big bang". Big bang er punktet for skabelsen. Selve skabelsen er angiveligt udtryk for kaos, men ...

*– Universet under udvikling er udtryk for orden,
som er skabt ud af kaos gennem kamp.*

Det samme gør sig gældende i solsystemet, planetsystemet, naturrigerne og i det enkelte menneske. Mennesket fødes, og gennem kamp overvinder det kaos og skaber orden. Mennesket lærer gradvis at mestre naturens riger gennem naturens cykliske gentagelse.

Styrke opnås gennem kamp

Al styrke opstår som følge af kamp af en eller anden art. Hvis man vil have overarme som en bodybuilder, skal man arbejde med håndvægte. Musklerne vokser ikke, mens man ligger på sofaen og zapper på fjernbetjeningen. Det samme gælder de "mentale muskler". De skal konstant bruges, trænes og styrkes.

Syntesens forudsætning

*Analyse går forud for syntese.
Forskellighederne må erfares,
før den bagvedliggende enhed kan erkendes.*

Det karakteristiske ved udviklingen af orden og viden ved hjælp af tankesindet er evnen til at skelne forskelligheder, for derefter at udvikle et åbent blik for ligheder. Sådan skelner forstanden genstand efter genstand.

Dualitet skaber konflikt og kamp

Intellektets udvikling gennem dualiteten mellem "Selvet" og "ikke-selvet" giver anledning til både social og åndelig kamp overalt i verden. Mennesket må have kamp udadtil for at stimulere den indre udvikling i enhver civilisation, hvor intellektet skal udvikles fra sine tidlige stadier. Men det er et forbigående stadie, og det er nødvendigt. Konkurrence på dette stadie er faktisk en del af udviklingen.

De værste kampe, man ser i verden i dag, er ...

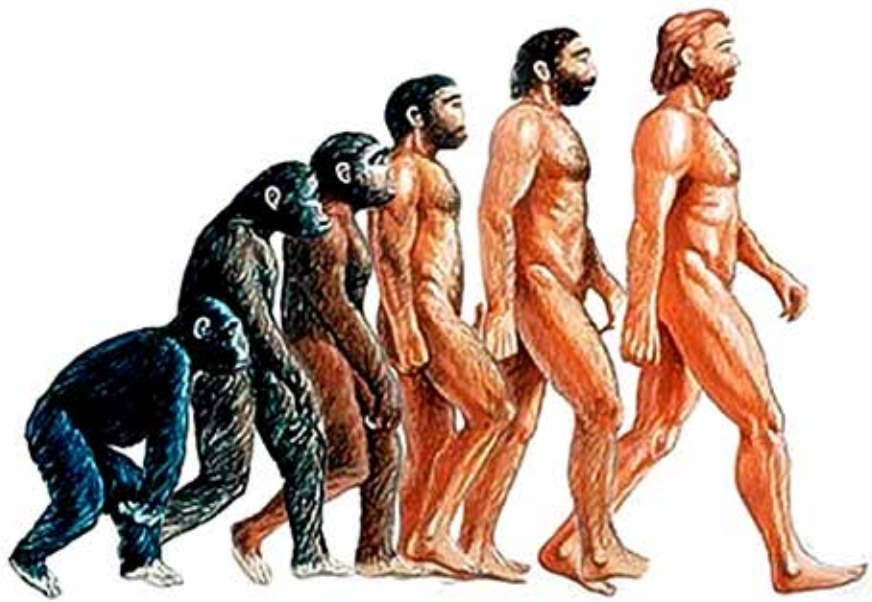
- Kampen om retten til mad, som kommer til udtryk gennem den frygtelige fattigdom i store dele af verden.
- Den ene nations kamp mod den anden, som ikke kun udtrykkes gennem krige.
- Det ene menneskes kamp mod det andet.

Kampen for at ændre kampen

Men alle disse kampe har en hensigt. Dermed menes der ikke, at man skal fryde sig over dem eller være ligeglade med dem. Der menes heller ikke, at man ikke skal forsøge at ændre disse forhold. Det, der menes, er, at mennesket ikke vil være i stand til for alvor at ændre disse forhold, før menneskehedens viden og forståelse når et bestemt niveau. Og denne viden og forståelse når man gennem kamp. *Også gennem kampen for at ændre forholdene.*

Rodracerne

Betyder det, at darwinisterne har ret i, at den indbyrdes kamp er livets mål og mening, og at der ikke er anden styrende faktor end jungleloven – som også kan kaldes "konkurrenceloven"? Eller er der mon en mere guddommelig plan bag denne udvikling?

Ifølge åndsvidenskaben er menneskeheden opdelt i rodracer og underracer. Rodracerne repræsenterer en bestemt plan for det enkelte menneskes udvikling. Der er ikke plads til at gå i detaljer med rodracerne og underracerne i denne artikel, og i denne forbindelse er det tilstrækkeligt at se nærmere på den rodrace, der er under udvikling i Vesten – den 5. rodrace, og den rodrace, som gik forud for den nuværende, nemlig den 4. rodrace. Den 4. rodrace er den atlantiske. Den 5. rodrace kaldes den indoeuropæiske.

Manuen – rodracens leder

Enhver rodrace ledes af en Manu, som er et oplyst væsen, der har opnået et højere udviklingstrin end de høje væsener, der kaldes mestre. Det er Manuens ansvar at udvælge og udvikle nye racer, der kan give udtryk for nye egenskaber.

"Manu" er ikke navnet på en person, men på et embede. Ordet "manu" stammer fra sanskrit, og det betyder "*mennesket*" eller "*tænkeren*" ... i betydningen "*det ideale menneske*". Manuen, som altså står i spidsen for enhver rodrace, er selv prototypen på den race, han hersker over.

Typerne for de i alt syv rodracer udgør en del af planetens plan, og denne plan udarbejdes trin for trin af racernes manuer. Det er de enkelte manuer selv, der planlægger og beslutter, hvordan de vil gennemføre deres arbejde, og de har det fulde ansvar for den metode, de vælger.

"Menneskeopdrætter"

På grundlag af den planetariske plan danner Manuen i sin egen tanke planen for den nye mennesketype. Denne nye mennesketype formes herefter gradvis gennem naturlig udvikling. Principielt foregår det på samme måde, som når en hundepdrætter med kendskab til dyreriget opdrætter en speciel hundetype med særlige karaktertræk.

Manuen skaber efter de samme udviklingslove den fysiske form, som nu skal udvikles. Typen formes altid i de højere planers stof, før de reproduceres i de lavere. Først formes tankens og følelsens egenskaber og derefter det fysiske legeme. Manuen udvælger materialet i overensstemmelse med de specielle egenskaber, der skal udvikles.

4. rodrace – begærnaturens race

Følelser og begær var 4. rodraces karaktertræk. Det var racens opgave at udvikle og forfine begærnaturen, og det medførte, at tanken var underlagt de lavere følelser.

Tiden gik, og 4. rodraces 5. underrace begyndte at udvikle det lavere, konkrete tankesind, og det var på grundlag af denne underrace, at manuen kunne forme den nye mennesketype i den 5. rodrace. Manuens første udvalg var ikke heldigt. Disse mennesketyper viste sig at blive alt for stivsindede og uflexible. I verdenshistorien finder man dem som hebræerne. Og den tanke, at de er et "udvalgt folk", har de med stædigt stivsind bevaret lige til nutiden. *Alle er en ligeværdig del af helheden. Ingen er særligt udvalgte.*

Resultatet af det andet udvalg faldt heldigt ud. Side om side med den 5. underraces udvikling, foregik udviklingen til den 5. rodrace, og for ca. 60.000 år siden var den 5. rodrace en realitet. Den 5. rodrace findes først og fremmest i den vestlige verden.

Lighed og ligeværdighed

Tanken om rodracerne er ofte et ømtåleligt emne, fordi mange sammenblander lighed og ligeværdighed.

*Alle mennesker er ligeværdige
– men ikke alle mennesker er lige højt udviklede.*

At påstå, at alle mennesker er lige langt i udviklingen, vil svare til at påstå, at der ikke er forskel på et agern og et egetræ. Agernet har samme potentiale som egetræet, men ... agernet er endnu ikke et egetræ ... endnu. Larven er ikke en sommerfugl ... endnu. Gennemsnitsmennesket er ikke en Kristus ... endnu. Kristus er ikke Sollogos ... endnu.

"At alle mennesker er lige er en kendsgerning, der bør lægges vægt på. Det har de demokratisk indstillede forstået. Det er virkelig en sand udtalelse, men hvis der ikke tages hensyn til de lige så vigtige ideer om evolution, om racemæssige egenskaber og om nationale og religiøse særpræg, så finder den grundlæggende ide kun begrænset anvendelse."

Alice A. Bailey: *Glamour – A World Problem*, p. 132

Livserfaringen i familien

I den lille udviklingscyklus – i familien – accepteres dette forhold uden problemer. Man accepterer, at børn har mindre livserfaring end de voksne. Derfor er det de voksnes selvfølgelige opgave og pligt at hjælpe og vejlede de yngre familie-medlemmer.

På denne baggrund bør det ikke være svært at acceptere det samme forhold i en større målestok – i den menneskelige familie. Der er ældre brødre og søstre eller ældre og mere erfarne sjæle – og der er yngre brødre og søstre eller yngre og mindre erfarne sjæle. De ældre har pligt til at hjælpe og vejlede de yngre på samme måde, som voksne har pligt til at hjælpe og vejlede børnene.

Naturrigerne

Det samme gør sig gældende i planetarisk målestok. På grund af sit relativt høje udviklingsniveau, har menneskeheden pligt til og ansvaret for at respektere og beskytte naturrigerne under menneskeriget – herunder dyreriget. Mennesket bør hjælpe dyrene ved at tage hensyn og vise respekt, for dyrene er i sandhed menneskehedens yngre brødre og søstre. Mennesket udviklede sig til menneske via dyreriget, og målet for dyrerigets evolution er menneskeriget.

Mennesket repræsenterer ikke det højeste bevidsthedsniveau i Universet, selvom nogle forskere har denne arrogante og selvglade holdning. Over menneskeriget findes det overmenneskelige rige, der repræsenteres af erfarne sjæle, der har gennemført udviklingen i menneskeriget, og derfor har frigjort sig fra reinkarnation. Det er deres opgave at inspirere, hjælpe og vejlede menneskeheden.

Set i dette perspektiv vil de fleste sandsynligvis acceptere rodracerne og under-racerne, for de er blot udtryk for forskellige, naturlige stadier i menneskets bevidsthedsudvikling, hvor det ene trin forudsætter det næste i en lang kædereaktion, der strækker sig fra det atomare til det kosmiske. Fra uvidenhed til alvidenhed. Fra egoisme til alkærlighed.

Den 5. rodrace

Mens den 4. rodrace var kendetegnet ved udviklingen af begærnaturen, er den 5. rodrace kendetegnet ved udviklingen af den konkrete tænkeevne. Og navnlig i nutiden, hvor den 5. underrace har magten på planeten, ser man en kraftig udvikling af den konkrete, logiske, videnskabelige tænkning. Selvom den vestlige verdens befolkning kun udgør en minoritet i forhold til verdensbefolkningen, behersker den alligevel verden i kraft af sin konkrete, videnskabelige og teknologiske tænkning.

Det naturvidenskabelige verdensbillede

Hvad forstår gennemsnitsmennesket ved konkret, videnskabelig tænkning? Grundideen i nutidens materialisme er, at tænkning er et produkt af elektromagnetiske processer i den fysiske hjerne. Stoffet bliver dermed virkelighedens grundlag uafhængigt af bevidstheden. Enhver begivenhed får på denne måde en fysik årsag – altså forhold udenfor bevidstheden. Den frie vilje eksisterer derfor ikke, og det frie handlingsvalg kan derfor ikke forandre udviklingen.

Med naturvidenskabens voksende evne til at beskrive og udnytte naturen blev spørgsmålene om en mulig åndsdimension bag det hele nærmest upassende i intellektuelle kredse. Hvem har brug for en åndelig forklaring i en verden, hvor naturvidenskab og teknik kan løse så at sige alle menneskelige spørgsmål, styre naturkræfterne, revolutionere industrien, beskrive og kontrollere økonomien og millioner af menneskeskæbner?

Kapitalismen

Med kapitalismen fik det åndsfrie verdensbillede sin legitimering. Det eneste, der har virkelig betydning, er nu det, der kan måles og vejes og omsættes til kapital. Kirken får lov til at være i fred mod til gengæld at tilpasse sit budskab til materialismens krav. Religionen har givet afkald på enhver dialog med naturvidenskaben om ånden bag stoffet.

På baggrund af denne adskillelse mellem ånd og stof har materialismen kunnet fortsætte uhindret af åndskrav om moral, praktiseret slavehandel og kolonialisering, magtkampe, krig, udnyttelse og undertrykkelse. I en verden uden plads til sjæl og ånd skal man acceptere de fysiske love som de eneste udviklingskræfter – også i mennesket. Konkurrence om drifternes tilfredsstillelse og den stærkeste ret blev alment accepteret, med begrundelse i den klassiske darwinismes ideer om den stærkes og bedst tilpassedes overlevelse.

Darwinisme og naturvidenskab

Darwinismen – som er den naturvidenskabelige livsopfattelse – bygger på, at der kun er ét liv, at der ikke er noget formål med livet ... og at der ikke er noget liv efter døden. Hjernen holder ganske enkelt op med at producere bevidsthed ... og det var så det. Derfor er det sund fornuft at opføre sig egoistisk. Alt andet ville være naivt. Hvorfor dog være kærlig og flink? Der venter jo hverken belønning eller straf, når livet er forbi. Der drejer sig derfor om at få mest muligt ud af livet – for sig selv ... på bekostning af andre.

Det gælder altså om at skrabe til sig. Jo mere jo bedre. Konsekvensen er selvfølgelig, at andre må give afkald. Jo mere man skal have til sig selv, jo mere må andre mangle. Man ser det klart i "nord-syd-problematikken". I-landene skraber til sig, og U-landene sulter.

"Du-eller-jeg"-holdning

Darwinisme og den naturvidenskabelige model fører til en "du-eller-jeg"-holdning til livet. Både på det personlige og på det nationale plan ...

- Mennesker kappes om at overgå hinanden.
- Forskere hemmeligholder deres arbejde for at kunne blive de første med en ny opdagelse.
- Gode boliger står tomme, mens folk er hjemløse.
- Overskudslagre bugner, mens folk sulter ihjel.
- Jøder og arabere sprænger hinanden i luften, fordi de ikke vil leve sammen.
- Folk hamstrer ved mindste antydning af reducerede leverancer. Det individuelle behov er i modstrid med gruppeinteressen om at dele.

Eksemplerne er utallige. Selvfølgelig! Det, menneskeheden har opbygget, definerer alle til indbyrdes konkurrence om penge og magt. I nutidens såkaldte civilisation er der en klar adskillelse mellem det enkelte menneske og andre mennesker.

“Menneskeheden kontra naturen”

Denne *“du eller jeg”-holdning* ... denne *“jeg kontra det”-indstilling* til verden ... er ved at blive farlig for menneskeheden, for den har udviklet sig til en *“menneskeheden kontra naturen”-indstilling*.

Mennesket kæmper og konkurrerer med naturen – det er ikke en del af naturen. Denne indstilling er i høj grad blevet forstærket gennem naturvidenskabelige og teknologiske modeller, som ser menneskeheden som den højeste livsform i stand til og med ret til at udnytte naturen til sit eget formål.

Det er dog ikke naturvidenskaben og teknologien, der bærer skylden for den nuværende situation, men den måde hvorpå naturvidenskaben og teknologien praktiseres. I de fleste tilfælde tjener naturvidenskaben og teknologien de individuelle og nationale interesser i stedet for menneskehedens og planetens.

Dualitet er en forudsætning for udvikling

Men denne kamp og strid har som sagt et formål, for oplevelsen af adskillelse er forudsætningen for udviklingen – i hvert fald frem til et vist niveau. Der er fornuft i tingene. Menneskeheden bevæger sig mod større og større specialisering ... og mere og mere samarbejde.

Kamppladsen er livet, og udviklingen er gået igennem disse faser:

1. Enkeltpersoner

Den vilde, der kæmper for egen overlevelse. Alle andre levende væsener er konkurrenter.

- Konkurrence: Alles kamp mod alle.
- Samarbejde: Intet.

2. Familie

Det første primitive menneske finder tryghed i familien. Det overlever som jæger og samler.

- Konkurrence: Kampen for familiens overlevelse.
- Samarbejde: Det kønsbestemte.

3. Nomader/landsbyer

Grupper af familier danner små samfund (stammer) for at beskytte hinanden imod andre grupper. Opgaverne fordeles.

- Konkurrence: (Udad) Kampen for gruppens overlevelse i forhold til andre grupper. (Indad) Kampen for familiens overlevelse i gruppen.
- Samarbejde: Begyndende specialisering.

4. Større samfund

Befolkningsgrupper samarbejder om tryghed og arbejdsopgaver.

- Konkurrence: (Udad) Andre bysamfund, sogne, fyrstendømmer m.m. (Indad) Andre grupper i selve samfundet (f.eks. herremænd contra bykøbmænd).
- Samarbejde: Øget specialisering

5. Nationer

Sogne og fyrstendømmer samles i større enheder og bliver til nationer.

- Konkurrence: (Udad) Andre nationer. (Indad) Faggrupper.
- Samarbejde: Samhandel og forsvarsalliancer.

6. Unioner

Nationer samles i større enheder og bliver til forenede stater og unioner.

- Konkurrence: (Udad) Andre unioner. (Indad) Unionens lande indbyrdes.
- Samarbejde: Samhandel og forsvarsalliancer.

Planeten er en levende organisme

Prøv nu at tænke på planeten Jorden som en levende organisme. Og prøv at sammenligne denne udvikling med molekylerne, cellerne og organerne i menneskets fysiske krop.

En højt udviklet organisme er kendetegnet ved en høj kompleksitet og en høj grad af organisation og samarbejde. Der er ingen forskel på de enkelte molekyler i menneskets organisme – hvad enten de sidder i øjet eller i knæet. Men i udviklingens løb har de specialiseret sig. De har samlet sig i større og større enheder og specialiseret sig i forskellige funktioner. Nogle fungerer som hjerte. Andre som hjerne. Og tilsammen fungerer de som den helhed, der kaldes menneskets fysiske legeme.

Menneskeheden er celler i planetens organisme

Det samme sker på planetarisk niveau. Menneskeheden er celler, og i udviklingens løb samler mennesker sig i stadig større enheder eller grupper, og specialiserer sig mere og mere. Målet er menneskehedens enhed og samarbejde for et overordnet mål ... nemlig planetens.

Denne erkendelse af enhed må mennesket kæmpe sig frem til. Gennem kamp og konkurrence oplever mennesket først dualiteten mellem "Selvet" og "Ikke-selvet" ... det oplever *adskillelse*. I processen udvikles der *selvbevidsthed*. Men mennesket oplever ikke kun adskilthed, for undervejs opdager det, at det kæmper og konkurrerer bedre i samarbejde med andre. Og i denne proces udvikler mennesket begyndende *gruppebevidsthed*.

Nutidens dilemma

Det er nutidens dilemma. Set fra selvbevidsthedens synsvinkel, er konkurrence sundt og samarbejde sygt. Set fra gruppebevidsthedens synsvinkel er konkurrence sygt og samarbejde sundt.

Konkurrence i samfundet

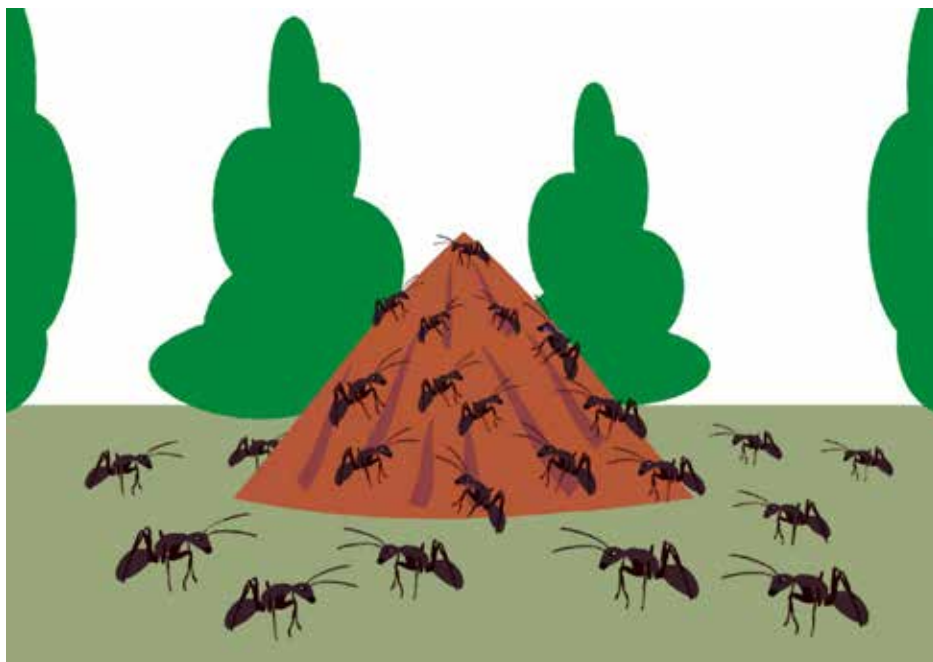
Erhvervslivet repræsenterer et livsområde, hvor konkurrence betragtes som både sundt og nødvendigt. Erhvervslivet er den dominerende faktor i den nuværende civilisation, fordi økonomien er menneskets værdimåler. Der er derfor grund til at gå lidt tættere på erhvervslivet. En marketingmand har filosoferet over disse tanker, og konklusionen er følgende:

*"Der er for megen egoisme
og for lidt darwinisme i erhvervslivet."*

Claus Due: *Intern markedsføring*, s. 85

Myretuen

Han sammenligner erhvervslivet med en myretue, hvor myrerne tilsyneladende myldrer planløst rundt mellem hinanden. Han kender af gode grunde intet til gruppesjæle og instinktiv bevidsthed, og derfor mener han, at myrerne følger deres egne små individuelle myrehjerner. Det er det, han mener med egoisme.

Men herefter gør han opmærksom på, at myrerne faktisk samarbejder, for de har skabt en sand "vinderkultur" ud fra princippet "*survival of the fittest*" – den stærkeste overlever. Hver enkelt myre har egne, egoistiske mål, påstår han. Men indfrielsen af disse mål er knyttet til helhedens målopfyldelse. Succeskriterierne er klart definerede, og på dette grundlag skaber myresamfundet resultater på rekordtid. "*Det er darwinisme i renkultur*" – mener han. Darwinisme skulle derfor repræsentere en samarbejdskultur og en vinderkultur!

Esoterikere vil undre sig over disse konklusioner. Darwinisme betragtes åbenbart som en naturlov, som automatisk sørger for ikke alene at opretholde en *retfærdig* balance – den skaber også *samarbejde*. Men darwinisme er jo en junglelov, hvor den stærkeste overlever. Og hvad medfører det for den svage? Den svage bukker under.

Annie Besant har en anden mening:

*"At den stærkeste skal leve,
er dyrets udviklingslov.
Selvopofrelse er menneskets udviklingslov."*

Annie Besant

Darwinisme er *rendyrket konkurrence*. Konkurrence skaber vindere og tabere. Det afspejles tydeligt i virksomhedernes strategiske planlægning. Målet er vækst. Vækst opnås ved erobring af markedsandele. Når ledelsen samles i direktionenslokalet, beslutter man ikke kun, at man vil vokse. Man beslutter også på hvilke virksomheders bekostning, man ønsker at vokse.

Vækst på andres bekostning

Et marked repræsenterer en bestemt målgruppes behov for et bestemt produkt. Deodoranter kan bruges som eksempel. Hvis en virksomhed, der producerer deodoranter, beslutter sig til at vokse – dvs. sælge mere til mennesker med behov for deodoranter – sker det ikke ved, at kunderne begynder at købe flere deodoranter, end de har behov for. Væksten vil primært ske på bekostning af andre deodorantmærker. Man taler derfor næsten altid om *vækst på andres bekostning*.

Strategien er derfor enkel. Find de andres svagheder og angrib dem der. *Det er rendyrket darwinisme ... for den stærke overlever, og den svage bukker under.* Man skaber ganske rigtigt en vinderkultur. Men samtidig skaber man en taberkultur et andet sted. Den ultimative succes er konkurrentens konkurs. Denne holdning har menneskeheden formuleret i et ordsprog eller en læresætning:

"Den enes død, den andens brød".

Samme marketingsmand har udtalt følgende:

*"Alle elsker at vinde.
Når man vinder, frigøres ekstra energi.
Men glæden (og dermed den ekstra energi) er størst,
når man kan dele den med andre.
En vinderorganisation og en vinderkultur
kræver vindere, tabere og fairplay."*

Claus Due, *Intern markedsføring*, s. 85

Hvad med tabernes energi? Der siges ikke et ord om taberorganisationen? Hvad skal taberne dele med hinanden? Skuffelserne? Arbejdsløsheden? Kontanthjælpen?

Konkurrence er "krig"

På trods af at konkurrence er en barsk affære, hvor målet er modstanderens ud-slettelse, betragtes den alligevel som både naturlig og nødvendig. Terminologien er den samme som indenfor militæret. I erhvervslivet lægger man *strategier* (et udtryk hentet fra militæret). Der føres *priskrig*. Man *erobrer* markedsandele. Målet er at svække eller skade konkurrenten (fjenden) mest muligt for at erobre modstanderens territorium (markedsplads). De dygtigste strateger er i stand til helt at fjerne konkurrenterne fra markedet. Den ene sejrer. Den anden dør.

Menneske mod menneske

Man har glemt, at det dybest set ikke er virksomheder, der kæmper imod hinanden. Det er mennesker, der kæmper imod mennesker. En virksomhed er ikke en bygning – eller et navn – eller et brand – eller en matrikel. En virksomhed er et sted, hvor mennesker er virksomme. Man glemmer, at et marked ikke er noget som helst. Når man som ledere eller medarbejdere i en virksomhed erobrer et marked, erobrer man andre menneskers mulighed for at leve. Man bliver selvrigere, fordi andre bliver fattigere – eller helt udslettes.

Krig/konkurrence

Inspirationen til dette system er hentet fra årtusinders kampe og krige ... mellem enkeltpersoner, stammer, bysamfund, fyrstendømmer og nationer. I nutidens kampe kæmpes der ikke med fysiske våben, for nu er det tanken, der benyttes som våben. Og kampen kaldes ikke krig, men *konkurrence*. Men der er stadig ...

- Sejrherrer og besejrede.
- Vindere og tabere.
- Helte og skurke.

Reklame er erhvervslivets våben

Tanken er nutidens våben, for vinderne på erhvervslivets markedspladser, er de virksomheder, som – godt hjulpet af eksperter – er dygtigst til at udtænke og tilrettelægge effektive psykologiske markedsstrategier. De strategiske tanker omsættes til markedsføringsstrategier, som er arbejdstegningerne til virksomhedernes "våbenproduktion". De "våben", man bruger til at erobre markedsandele fra konkurrenterne, kaldes *reklamer*.

I alternative kredse er det almindeligt at være modstander af reklamebranchen og dens produkter, men det er fornuftigt at forsøge at finde ind til den dybere mening med reklamens funktion. Alt har en hensigt og en funktion, og intet bliver en modstandskraft, før formålet med funktionen er udtjent. Reklamen i dens nuværende form vil snart have udtjent sit formål. Men reklamen har haft en funktion i menneskehedens udvikling, og har det stadig. Og derfor er det relevant at spørge – hvilken?

Reklame fordyrer ikke varerne

I alternative kredse hører man igen og igen et postulat, som tydeligt viser, at man ikke har tænkt dybere over reklamens funktion, og derfor lader man sig

nemt rive med af den kollektive stemning. Hvem har ikke hørt postulatet om, at reklame fordyrer varen? Begrundelsen er, at udgifterne til reklame lægges oven i prisen. Det er med andre ord forbrugerne, der betaler, og varen ville være billigere uden reklamer. Det lyder besnærende og logisk – det er bare ikke sandt. Reklamen gør varen billigere.

Reklame *gør* faktisk varen billigere. Ofte endda væsentlig billigere. Det gælder de fleste varegrupper, men her er et oplagt eksempel. For nogle år siden kostede en håbløs langsom computer med en harddisk på ganske få Mb en mindre formue. I dag kan man købe et lille kraftværk af en computer med svimlende hastighed ... og prisen er faldet til en tiendedel. Hvad er årsagen?

Case-story: Sperry Rank og IBM:

Mange tror, at IBM opfandt computeren. Det er ikke sandt. Det var et lille ukendt amerikansk firma ved navn Sperry Rank. Opfinderne hos Sperry Rank glemte bare at fortælle verden om opfindelsen. Eller sagt med andre ord: De glemte at reklamere for det nye revolutionerende produkt. Det glemte IBM til gengæld ikke. I løbet af en kort årrække sad de suverænt på verdensmarkedet. Og deres computere og serviceydelser var rasende dyre. Naturligvis – de havde jo oparbejdet et verdensmonopol, og i et konkurrencesamfund har den stærke ret til at udnytte sin position. Computere var altså ikke dyre, fordi IBM havde brugt store summer på reklamer, men fordi ledelsen havde besluttet sig til at profitere på positionen som markedsleder.

Prisen som parameter

Hvad måtte konkurrenterne gøre for at tilkæmpe sig en plads på dette marked? De måtte udnytte IBM's største svaghed – *prisen*. Derfor begyndte de at markedsføre computere i samme eller endda bedre kvalitet til en væsentlig lavere pris. Og virkningen udeblev ikke. De begyndte at fortrænge IBM fra markedet. Og hvad

gjorde IBM for at forsvare sig? Hårdt presset af konkurrenterne sænkede de prisen. Og det tvang konkurrenterne til yderligere prissænkninger. En kædereaktion var sat i gang. Markedet var i bevægelse. Nye produkter til endnu lavere priser dukkede op og blandede sig i kampen om markedsandelene. Det vigtigste parameter var prisen. Og i dag står man med et marked, hvor priserne er så langt nede, at importører og forhandlere kun tjener ganske lidt på hvert produkt. I stedet forsøger de at overleve på massesalg.

Reklameomkostningerne blev selvfølgelig løbende indkalkuleret i prisen, men da udsalgsprisen alligevel var konstant faldende, er det indlysende, at det ikke er forbrugerne, der betalte for hverken reklamerne eller priskrigen – de sparede penge på den. Det er producenter, importører og forhandlere, der har betalt gennem lavere avance. I stedet har de overlevet på stærkt øget salg.

Fra luksus til hverdagskost

Det er ikke kun computere, der har haft denne livscyklus. Det gælder langt de fleste forbrugsgoder. Man skal ikke langt tilbage i tiden, før man møder almindelige produkter, som tidligere blev betragtet som kostbar luksus, men som nu er hverdagskost. Tænk bare på:

- Sydfrugter
- Personbiler
- Lørdagskylling
- Flyrejser
- Softdrinks
- Ejerboliger
- Hobbyartikler
- Hygiejneartikler
- Etc ... etc ...

Lavere pris – dårligere produkter

Nu er priskrigen gået så vidt, at det er almindeligt accepteret, at der konkurreres på prisen ved at sænke kvaliteten. Gode, naturlige, sunde råvarer erstattes af billige syntetiske for at virksomhederne kan klare sig i priskrigen om kunderne. Og reklamen bruges fortsat til at kommunikere de tvivlsomme budskaber. Reklamen er derfor ved at blive en modstandskraft.

Masseproduktion – massekommunikation

Men hvad har reklamens funktion i menneskehedens udvikling været? Reklamen begyndte så småt at få alvorlig betydning i 50'erne. Efter krigens magre år var forbrugslysten enorm, og en række teknologier åbnede nye muligheder inden for materialer og produktudvikling såvel som produktionsmetoder. I 1950'erne begyndte man at spekulere i *masseproduktion*.

I 1960'erne var det nye effektive produktionsapparat oppe at køre, og en række nye produkter strømmede ud på markedet. Købekraften i befolkningen voksede. Salgsmulighederne voksede. Alle salgskurver pegede opad. Hvorfor lykkedes det?

Eksempel: Landsbyens skomager:

Hvis man forestiller sig, at landsbyens lokale skomager dengang fik den strålende ide, at han ville bygge en skotøjsfabrik og masseproducere sko til hele Danmark. Han havde startkapitalen. Banken støttede ham. Hans fabrik blev bygget og produktionen startede. Problemet var, at han kun var kendt i landsbyen. Hvordan skulle han bære sig ad med at fortælle alle danskere, at han producerede nye og smarte sko til lave priser? Uden mulighed for at reklamere ville han den dag i dag sidde i en lille skomagerbutik og forsøle sko til borgerne i landsbyen.

Den voksende verdensbefolkning

Eksemplet illustrerer, at uden en effektivisering af den globale vareproduktion, ville menneskeheden ikke være i stand til at brødføde en eksplosivt voksende verdensbefolkning. Da århundredet begyndte, boede der ca. kun 1,6 mia. mennesker på Jorden. I år 2000 var antallet steget til 6 mia. I dag er menneskeheden faktisk i stand til at producere tilstrækkelig mange fødevarer til verdensbefolkningen. At den ikke er villig til at dele, er en anden sag.

Masseproduktion og massesalg af teknologiske hjælpemidler er forudsætningen for, at frigøre den menneskelige bevidsthed til åndeligt arbejde. Mennesket skal ikke længere bruge al sin tid på fysiske fornødenheder som mad, hus og børn. I dag er den vestlige verden forsynet med alverdens hjælpemidler, som reelt kan frigøre dem fra meget arbejde – hvis de ønsker det.

Konklusionen er:

- Forudsætningen for produktion af billige produkter til en stærkt voksende menneskehed er *masseproduktion*.
- Masseproduktion forudsætter en løbende *massereaktion* fra forbrugerne.
- En løbende massereaktion fra forbrugerne kræver en løbende *massekommunikation* med forbrugerne.

"Disciplen på syvende stråle arbejder bevidst ved hjælp af visse love, der styrer formen og dens forbindelse med ånd eller liv ... Med sin viden om ritualer ... med sin forståelse af "kraftord" ... og ved at bruge lydets kraft, vil fremtidens discipel arbejde og opbygge den nye verden med dens kultur og civilisation. Et eksempel på virkningen af den syvende stråles magiske påvirkning af massernes bevidsthed er den stigende brug af slogans og "slagord" ... som har til hensigt at skabe en reaktion, der medfører, at mennesket føres ind i bestemte former for massereaktion. Dette er den første spæde begyndelse til brugen af kraftord ..."

Alice A. Bailey: *The Destiny of the Nations*, p. 130-131

"Gud talte og verden blev til"

Den tibetanske mester Djwhal Khul gør i denne forbindelse opmærksom på, at de bibelske ord: *"Gud talte, og verden blev til"*, hentyder til, at formlerne for skabelsen var koncentreret til ét eneste kraftord, som Gud intonerede – og reaktionen udeblev ikke. Reklamefolk øver sig i det sammen – i menneskelig målestok naturligvis. De forsøger at koncentrere en ide til et enkelt slogan eller kraftord, som skal medføre en ønsket reaktion.

I dag går reklamefolkene virksomhedernes ærinde, og deres mål er egoistiske og materialistiske, men i fremtiden skal de kreative evner bruges til at kommunikere seriøse og åndelige budskaber med stor gennemslagskraft. Krisen vokser i reklamebranchen. Reklamerne virker ikke så bredt længere. Målgrupperne er ikke så ensartede, og derfor er det vanskeligt at skabe en massekommunikation, der resulterer i en massereaktion. Årsagen er stigende selvbevidsthed. Værdier og holdninger går på tværs af tidligere skel. Derfor har reklamefolkene problemer med at ramme de begær, som reklamerne forsøger at stimulere. Reklamefolkene må derfor ændre metode og motivering, hvis de vil være medskabere af Den Nye Tidsalders civilisation og kultur.

Politik er krig

Kamp og konkurrence om markedspositionerne er en "naturlov" i erhvervslivet. Men det gælder også andre områder af nutidens civilisation. Nøjagtig det samme sker i politik. Politik er kamp og konkurrence om magtpositioner. Den ene livsholdning forsøger at bekæmpe den anden. Socialisterne ønsker at blive de stærkeste for at kunne bekæmpe liberalismen – og omvendt. Samarbejde er vanskeligt.

Fagforeningerne kriges

Det er principielt det samme, der sker i fagforeningerne. Her har man klassekampe og lønkampe. Den ene faggruppe forsøger at tilkæmpe sig privilegier på den anden faggruppes bekostning. Lønmodtagerne forsøger at tilkæmpe sig privilegier på arbejdsgivernes bekostning – og omvendt. Den ene gruppe bekæmper den anden. Samarbejde er nærmest udelukket.

Konklusion:

Konkurrence er krig. Konkurrence er magtkamp. Konkurrence er darwinisme, der bygger på jungleloven – den stærkes ret til at udkonkurrere eller helt udslutte den svage.

Konkurrencesport

Selv når mennesker "leger", leger de krig. Sport er leg, men konkurrencesport er nutidens "krige". De samme elementer indgår. Danmark sender ikke længere soldater mod "arvefjenden" Sverige – Danmark sender fodboldholdet. Men først lægges der strategi, og der aftales taktik – ligesom i krig. Man vurderer modstanderens ("fjendens") styrker og svagheder inden kampen – ligesom i krig. Der er angreb og forsvar. Der er angribere og forsvarere – ligesom i krig. Fodboldtrænere og sportskommentatorer taler om, at bestemte spillere er et effektivt "våben" mod modstanderens "angrebsmaskine". Midlet er veltrænede spillere ("soldater"). Målet er at slå modstanderen ("fjenden") – at udkonkurrere og overvinde modstanderen.

Sportens positive sider

Ligesom alle andre menneskelige aktiviteter, har sporten et formål. Er man seriøst engageret i en sportsdisciplin, deltager man – som navnet fortæller – helt frivilligt i en systematisk disciplinering. En discipel skal – som navnet antyder – være disciplineret, og sporten er lige nu verdens helt store disciplineringskole eller "opdragelsesanstalt". Holdsport træner desuden deltagerne i gruppearbejde, for gode resultater skabes som bekendt på grundlag af en holdindsats. Enkeltpræstationer (f.eks. boksning, fem- og tikamp, skihop o.l.) træner ofte deltagerne i selvstændighed, beslutsomhed og mod, som alle er egenskaber, disciple skal tilegne sig.

Nationalisme

Men konkurrencesport medfører også nationalisme. Det er "*os mod dem*". Helte tilbedes og tiljubles. Sejrherrerne føres i triumf gennem byen og hyldes af masserne – ligesom da historiens feltherrer drog i sejrstriumf gennem hovedstaden, mens folk tiljublede dem. Vinderne føler national stolthed. Taberne føler national ydmygelse, og ønsket om hævn/revanche/returkamp vokser.

Bedre end rigtige krige

Styrkeprøver ved hjælp af bolde er bedre end styrkeprøver ved hjælp af våben. Men menneskeheden skal før eller senere forlade den konkurrerende bevidsthed og erstatte den med noget større og højere – *den samarbejdende bevidsthed*. Konkurrencesporten forsvinder ikke foreløbig, så hvordan vil den se ud i en overgangsperiode?

I overgangen

I en overgangsperiode vil man måske kunne opleve glæde over spillet i stedet for glæde over resultatet. Man vurderer sin egen præstation i forhold til egne tidligere præstationer i stedet for i forhold til modstanderens præstationer.

Eksempel: Tennis

I en tenniskamp kunne man glæde sig over at overgå sine egne præstationer (f.eks. en flot skruet bold) i stedet for at fokusere på evnen til at overgå modstanderen. Hvis man sammenligner sine præstationer med andre, risikerer man, at en succes (i forhold til tidligere præstationer) bliver en relativ fiasko i sammenligning med konkurrenten.

Eksempel: Zen og bueskydning

Når zen-buddhister øver sig i bueskydning, forsøger de at frigøre sig fra ønsket om at ramme pletten ... ja fra overhovedet at have et mål med bueskydningen. *Og det er forudsætningen for at ramme pletten!* Gennem koncentration frigør de sig fra ethvert ønske om et bestemt udbytte af bueskydningen. De frigør sig fra astrallegemets styring af personligheden og lader i stedet sjælen styre.

Nyt syn på konkurrence

Kamp og konkurrence har tydeligvis haft og har stadig en mission i menneskets udvikling. Gennem indbyrdes kamp har mennesket udviklet egoisme og individualisme. Men som sagt i begyndelsen af artiklen, må man ikke glemme, at darwinismens budskab om den stærkes ret til at udnytte eller eliminere den svage er i modstrid med profeters, vismænds og mestres budskaber gennem tiderne. De har altid opfordret til samarbejde, medfølelse og forståelse. Spørgsmålet er derfor, om menneskeheden nu er nået så langt, at den er ved at være parat til at følge denne opfordring fra mestrene. Meget tyder på, at et nyt syn på konkurrence så småt er på vej.

Konkurrence skaber aggressioner

Mange begynder at stille spørgsmål ved kampens og konkurrencens ideologi. Man er ved at erkende, at trangen til at vinde skaber aggressioner. Det er ikke svært at forstå, for hvis man er bundet til et behov for at vinde, kommer man uundgåeligt ud for mange skuffelser og nederlag i livet. Nederlag skaber frustrationer, og frustrationer skal have afløb. Derfor er langt de fleste mennesker aggressive og konkurrerende på stort set alle livets områder. Menneskeheden har skabt en ond cirkel.

Konkurrence er destruktiv

Konkurrence er med til at forværre præstationer, for klimaet mennesker imellem forgiftes. Konkurrence er nemlig destruktiv og virker stik modsat sin hensigt. Og det gælder ikke kun, når den overdrives. Den er destruktiv i selve sin natur. Den mest fatale og udbredte opfattelse rummes i sætningen: *"Jeg har kun succes, hvis jeg sørger for, at du får fiasko"*.

Konkurrence skaber angst

Konkurrence medfører angst for at tabe. Hvordan skal man kunne yde sit bedste, når man samtidig er hæmmet af angst? Hvis man fokuserer på at vinde for enhver pris, er man ikke i stand til at yde sit bedste. Man bliver anspændt og nervøs. Hvis man derimod er i harmoni og balance, yder kroppen sit bedste.

Konkurrence er ineffektiv

Konkurrence er næsten altid ineffektiv. Jamen ville amerikanerne mon have nået Månen så hurtigt, hvis det ikke var sket i kapløb med russerne? Ja – de ville være nået hurtigere frem, hvis det i stedet var sket i *samarbejde* med russerne. For blandt mange andre ulemper, indebærer konkurrence spild og dobbeltarbejde. Kun når opgaverne bliver delt fornuftigt, kan man nå målet hurtigt og effektivt.

Konkurrence skaber afhængighed

Konkurrence fremmer afhængighed, for konkurrence forudsætter andre mennesker ...

*"Jeg har brug for at vinde over dig,
og jeg har brug for nogen til at bevidne min sejr".*

Det ægte alternativ til at være nummer ét, er ikke at være nummer to. Alternativet er derimod at være i stand til at se helt bort fra disse selvundertrykkende rangfølger og dermed skabe basis for sund kreativ udfoldelse.

Er det forkert at vinde?

Man skal ikke være modstandere af at vinde. Der er ikke noget forkert i at holde af at vinde. Men prøven på om man er et oplyst menneske i denne sammenhæng, er, at man ikke ligger under for et behov for at vinde. Hvis man er bundet til at vinde, lider man, når man ikke vinder.

Nederlag er en karaktertest

At tabe er en prøve på karakteren. Hvad har man mistet, hvis man spiller en god kamp, selvom man ikke scorer lige så mange mål eller point som modstanderen? Intet som helst! Man har bare spillet en kamp!

Ufrivilligt konkurrerende?

Det mest sørgelige ligger måske i, at samfundet ofte tvinger borgerne ind i alle mulige former for konkurrence uden en bevidst hensigt om at konkurrere overhovedet behøver at være til stede hos de enkelte individer. Mennesker har det som regel godt med simpelthen at gøre en god indsats, have det sjovt med hinanden, skabe noget værdifuldt – men bliver nødt til at arbejde for disse mål på en måde, der forhindrer andre mennesker i at nå deres.

Det vil lykkes

Den åndsvidenskabelige forskning viser, at det vil lykkes menneskeheden at skifte fra en konkurrerende civilisation til en samarbejdende. Målet er oven i købet nærmere end de fleste tror. Menneskeheden er på vej mod planetarisk syntese:

Planetarisk syntese

Her begyndte det ...

1. Enkeltpersoner

Den vilde, der kæmper for egen overlevelse. Alle andre levende væsener er konkurrenter.

- Konkurrence: Alles kamp mod alle.
- Samarbejde: Intet.

2. Familie

Det første primitive menneske finder tryghed i familien. Det overlever som jæger og samler.

- Konkurrence: Kampen for familiens overlevelse.
- Samarbejde: Det kønsbestemte.

3. Nomader/landsbyer

Grupper af familier danner små samfund (stammer) for at beskytte hinanden imod andre grupper. Opgaverne fordeles.

- Konkurrence: (Udad) Kampen for gruppens overlevelse i forhold til andre grupper. (Indad) Kampen for familiens overlevelse i gruppen.
- Samarbejde: Begyndende specialisering.

4. Større samfund

Befolkningsgrupper samarbejder om tryghed og arbejdsopgaver.

- Konkurrence: (Udad) Andre bysamfund, sogne, fyrstendømmer m.m. (Indad) Andre grupper i selve samfundet (f.eks. herremænd contra bykøbmænd).
- Samarbejde: Øget specialisering

5. Nationer

Sogne og fyrstendømmer samles i større enheder og bliver til nationer.

- Konkurrence: (Udad) Andre nationer. (Indad) Faggrupper.
- Samarbejde: Samhandel og forsvarsalliancer.

6. Unioner

Nationer samles i større enheder og bliver til forenede stater og unioner.

- Konkurrence: (Udad) Andre unioner. (Indad) Unionens lande indbyrdes.
- Samarbejde: Samhandel og forsvarsalliancer.

Og nu er menneskeheden på vej imod ...

7. Verdenssamfundet

De forenede nationer og unioner bliver til én enhed: *Menneskehedens enhed.*

- Konkurrence: Ingen.
- Samarbejde: Indadtil og udadtil unionerne imellem.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk